בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **י"ב** ב תשס"ב (**24** בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח!

היום, **י"ב באדר**, בדורנו יום לא קל.
1) בשנת תשי"ד (1954-5714), באוטובוס שחזר מחגיגות 5 שנים לשחרור אילת (כפי שהוזכר בדף של יום ה'), 11 נוסעים נרצחו במעלה העקרבים בידי מסתננים מירדן.
2) לפני 10 שנים, בשנת תשנ"ב (1992-5752), בניין השגרירות שלנו בבואנוס-איירס, בירת ארגנטינה, נהרסה מפיצוץ מכונית-תופת. 22 איש, מהם 4 ישראלים, נהרגו ומאות אנשים נפצעו. חקירת הפיגוע גילתה שיתוף פעולה בין המחבלים לבין קציני הצבא הארגנטינאי.
3) 4 שנים לאחר מכן, בשנת תשנ"ו (1996-5756), התפוצץ מחבל באוטובוס קו 18 בירושלים. 18 איש נהרגו ועשרות נפצעו. פיגוע זה היה השני – בהפרש של שבוע – באותו קו אוטובוס ובאותה שעה. אחת התוצאות: התהליך המדיני ("אוסלו") היה על סף קריסה.
ועוד...
ואף-על-פי-כן, **י"ב באדר** — נזכר ב'מגילת תענית' כ"**יום טוריינוס**", יום שנעשה בו קידוש השם גדול, אשר נפרע הקב"ה מצורר ישראל על-ידי שני אחים צדיקים: **לוליאנוס** ו**פפוס**.
האירוע: גופת בתו של טוריינוס, מושל רומי שהצר ליהודים מאד, נמצאה הרוגה בעיר לוד, ולא נודע מי הרגה. אמר טוריינוס, 'אין לי אויבים במקום הזה אלא היהודים בלבד', וגזר הריגה על כל היהודים שבלוד. אותם שני היהודים הקדושים, לוליאנוס ופפוס, טענו (וידע הצורר שאין בטענתם אלא מסירות נפש בלבד) שהם הרגו את בתו, ותבעו ליהרג כדי להציל את כל היהודים. ואמנם, כך היה!
חז"ל קבעו יום זה להיות יום שמחה ולא להתענות בו, ולא לעשות בו הספד על נפטר.
על שני האחים הצדיקים אלה כותבת הגמרה: "הרוגי לוד, אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתם בגן עדן." [ספר התודעה]

ומה עושים היהודים בעת צרה? אומרת אסתר המלכה למרדכי, כפי שנקרא במגילה בפורים: **"לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי, ואל תאכלו ואל תשתו שלושת ימים לילה ויום, גם אני ונערותיי אצום כן..."** [אסתר ד' 15]
כל שעה שנקהלו היהודים לעשות מלחמה באויבי ה', ואויבי ישראל, היו עושים תענית ביום הקהלה ומבקשים מה' שיפיל אויביהם לפניהם במלחמה. אף משה רבינו לקראת מלחמתו עם עמלק היה מתענה. וכל-כך למה?
- להראות שלא בכח יגבר אנוש ולא בגבורת מלחמתם, אלא במה שנושאים עיניהם בתפילה לשמיים, ומן השמיים מרחמים עליהם ונותנים בהם כח לנצח במלחמה. וכן ישראל, שבאותו דור, בשעה שנקהלו לשלוח יד במבקשי נפשם, היו מתענים. [ספר התודעה]
ומחר, **י"ג באדר**, הוא "**תענית אסתר**" – לזכר שלושת ימי הצום שצמו כל תפוצות ישראל בתשובה לבקשתה של אסתר לפני שהיא תיכנס למלך לבקש רחמים על עם ישראל. וכן לזכר הצום שצמו ישראל ערב המלחמה עם אויביהם בממלכת פרס ומדי בימים ההם. בבאר-שבע, **תחילת הצום – 0435**.

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל